

Seda Eroğlu

**GÜZEL
ŞEYLER
ZAMAN
ALIR**

DESTEK YAYINLARI: 1131
EDEBİYAT: 354

SEDA EROĞLU / GÜZEL ŞEYLER ZAMAN ALIR

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: Işıl Ilgıt Şimşek
Sayfa Düzeni: Işıl Ilgıt Şimşek
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Temmuz 2019
10. Baskı Ağustos 2019
16. Baskı Nisan 2020
17. Baskı Mayıs 2020
18. Baskı Eylül 2020
19. Baskı Aralık 2020
20. Baskı Nisan 2021
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-609-7

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkan.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari

Deniz Matbaa Mücellit - Çetin Koçak
Maltepe Mahallesi Hastane Yolu Sok No: 1/6
Zeytinburnu / İstanbul
Sertifika No: 48625

Seda Eroğlu

**GÜZEL
ŞEYLER
ZAMAN
ALIR**

Geleceği bir şans olarak
görebilecek kadar cesurların hakkıdır yaşamak.

Yazar Hakkında

1988 Bursa doğumlu olan yazar Seda Eroğlu burslu olarak yerleştiği Fatih Üniversitesi Fen Edebiyat Fakóltesi İngilizce Sosyoloji bölümünden 2010 yılında mezun oldu. Ardından İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyoloji Ana Bilim Dalı'nda yüksek lisans öğrenimine devam etti. KOSGEB'in Giriřimcilik Eđitimi hayatının dönüm noktası oldu. Turizm sektöründe hizmet veren kendi kurduğu firmasında uzun süre satış-pazarlama koordinatörlüğü ve çağrı merkezi ekip liderliği yaptı.

Çalışma hayatı süresince çeşitli eğitimler aldı. Anlam arayışı Yaşam Koçluğu, NLP, Reiki, Yaratıcı Yazarlık, Editörlük eğitimleriyle devam etti. Son olarak Kadir Has Üniversitesi'nden Kişisel Dönüşüm Danışmanlığı ve Eğitmenliği eğitimini alarak kariyerini farklı bir yönde şekillendirdi. Küçük yaşlarından beri usanmadan kullandığı kalemi hayattaki yönünü belirlemesinde etkili oldu. *Kaç Gibi Özlersin* isimli ilk kitabı yayıncılık dünyasına girmesine aracılık etti. Ardından yayımlanan *Uyursak Geçer mi* ilk romanı oldu. 2018 yılında deneme türünde kaleme aldığı *İyiler Kaybetmez Kaybedilir* isimli kitabıyla iyi bir satış grafiği yakaladı.

Seda Eroğlu, şu an, yazar ve yayın danışmanlığı ve editörlük yapmakta, ayrıca kendini bulmak için çıktığı bu yolda edindiği

bilgileri danışanlarına bire bir seanslarla, grup kolukları ve özel eğitim programlarıyla sunmaktadır.

Seda Eroğlu ve çalışmalarını, www.sedaeroglu.com ve www.oykuhane.com web sitelerinden ve @oykuhane kullanıcı adı ile sosyal medya üzerinden takip edebilirsiniz.

İyiler Kaybetmez Kaybedilir okuruna bir not!

İtiraf etmeliyim!

Uzun yolculukları sevdiğim doğru. Zihnime engel olamadığım tek an onlar... Kelimelerin coşkun ırmaklar gibi kabarıp kabarıp etrafa saçıldığı, döküldüğü yerde filizlenip ihtişamıyla yanından geçenleri büyüleyerek evlerinin en güzel yerinde yaşamayı hak ettiği anlar... Bu yüzden her kitabım bir yolculuk mahsulüdür. Belki biraz ileriye ama daha çok içe doğru yapılan bir yolculuğun ürünü...

İtiraf etmeliyim, bir tren yolculuğuna çıkıp yolculuğumuz boyunca bana eşlik edecek olman fikri heyecan vericiydi. Bu yolculukta yalnız olacağımı düşünmemiştim elbette, ama bu kadar kalabalık olacağımızı da tahmin etmemiştim.

Ben, sadece beni dinleyecek birini/seni bekledim; o bir, binlere dönüştü.

Yol arkadaşım olduğun için teşekkür ederim dost!

“İyiler Kaybetmez Kaybedilir” treni çoktan istasyona ulaştı. Umarım hayatına yolculuğumuzdan bir iz bırakmayı başarmıştıdır, evinin bir köşesinde gidilen yerden alınmış bir süs eşyası gibi durmuyordur paylaştıklarımız. Umarım...

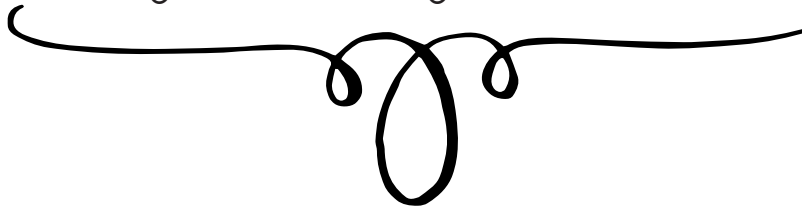
Bugün yine başlangıçtaki gibi yalnızım. Yeni bir yolun başında yapayalnız duruyorum.

Zaten hayatta yalnız bir yolcudur insan, biliyorum.

Söyleyeceklerim tamamlandığında bu yalnız yolculuğuma yine binler, belki yüz binler eşlik edecek ve biz yine aklı, kalbi aynı cümlelerde gezinmiŐ, birbirinden hiÇ haberi olmadan aynı duyguları paylaŐmıŐ kocaman bir aile olacağız, inanıyorum.

“Her hikâye
onu yaşama arzusuyla başlar.”

Burası Dünya! Hoş Geldin!

Hayat uzun bir yol, yolculuk değil. Sen onu keşfetmek istediğinde başlıyor yolculuk. Bir şey aramayan için bedavadan bir serüven olduğuna da inanmıyorum. Yaşam bu kadar ucuz değil. İstemeyene de vermesi gerekeni vermiyor.

Önce bir ışık yanıyor, uyanıp silkeleniyorsun. Nerede olduğunu anlamaya çalışıyorsun bir süre. Bu belki de en çok oyalandığın nokta.

Sonra sorular sormaya başlıyorsun, sende henüz cevabı olmayan. İşte o zaman yolculuğun için ilk adımı atıyorsun.

Seni bu cesaretin için tebrik ediyorum.

Artık hayatında değişmesi gereken bir şeyler olduğuna ve gelecek güzel günlerin varlığına inandığının, onlara ulaşabilmek için cevaplar aradığının farkındayım. Şunu bilmelisin: Cevaplar sende. Ben seni uyandıran o ışığım sadece. Belki bir yıldızım. Bugün parladım, yarın söneceğim. Yarına kadar vaktimin olup olmadığından bile emin değilim. Şu an buradayım ve sana dokunabilmek için tüm enerjimle parlıyorum.

Beni göz ardı etme, senin için buradayım.

Uyan hadi! Biraz konuşalım...

Çok Uzak Sayılmayız

Kendimi en huzurlu hissettiğim yerden sesleniyorum sana. Nerede olduğunun bir önemi yok. Belki çok yakınında, belki de kilometrelerce uzağındayım, bilemem. Ama eğer şu an cümlelerim sana ulaşıyorsa çok uzak sayılmayız.

Zaten mesafelerin de bir önemi yok, emin olabilirsin.

Dünyanın diğer ucunda da olsan paylaşabileceğimiz aynı.

Aradığımız şey aynı...

Birazdan senin hiç bilmediğin bir yerden sana yazmaya başlayacağım. Sen ise bunları nereden yazdığımdan çok, ne anlatmak istediğimle ilgileneceksin. Ve söyleyeceklerim bitene kadar beni yalnız bırakmayacaksın. Bana söz ver!

Şöminenin önünde iki minderim var. Biri sana, biri bana...

Belki kahve içer, sohbet ederiz. Bazen ben anlatırım, bazen de sen... Kim bilir belki de bazen susarız birlikte. En çok ihtiyacın olan şey de bu değil mi?

Paylaşabilmek...

Sessizliği bile...

Öyle işte...

Diyeceğim yerin hazır, bir tek sen eksiksin.

Sen de beni bulduğuna göre başlayalım, ne dersin?

Ben, Bahar

Başka Bir Baharda Başka Bir Hayata Uyanan Bahar

Hiçbir kitaba başlarken bu kadar zorlandığımı hatırlamıyorum. İlk cümleleri toparlamaya çalışmak, sağlam bir dostluğun temellerini atmanın zorluğunu anımsatıyor. Kim bilir belki de bu kitapla her zaman kalbine dokunmayı başarabilen görünmez bir dost olmayı planlıyorumdur ya da yarının diğer günlerinden farklı bir gün olması için ufak bir dokunuşa ihtiyacın vardır da o dokunuş için beni bekliyordur, şimdilik bilmiyorum. Sebebi her ne olursa olsun bu sohbeti noktalamamızda, hayatında bir yere iz bırakmış olmayı diliyorum.

Ve işte gözlerim son kez şöminenin kıvılcımlarına, terasın büyük camlarından içeri sızan ay ışığına, kahve fincanımın boşalan kısmına takılıp cümlelere sığmıyor ve yolculuğumuz başlıyor.

Bense yıllardır yolda gibiyim.

Yıllardır yol almış ama hiç yorulmamış gibi...

Gerçek mutluluğun arayışta olduğunu keşfettiğimden beri yorulmuyorum yürümekten. Her adımımı bir öncekinden hevesle atıp yine bir öncekinden daha derinlere iniyorum. Ben arayışın kendini, aradığım şey için yolda olmayı seviyorum.

Yaşı kadar yaşanmışlığı olanlardan mıyım diye düşündüğüm zamanlarda heybemi boşaltıyorum önüme. Hayat yolculuğunda biriktirdiklerime bakıyorum.

Yaşım otuzdan fazla değil. Zaten hayat da sınavlarını yaşı ve yaşanmışlığa göre yapmıyor. Hayattan ilk aldığım derslerden biri bu oldu. Neyin ne zaman seni bulacağını bilemiyorsun. Belki de hayat denen bu muammanın en temel kanunu bu.

Ben de seni nasıl bulduğumu bilmiyorum. Belki uyumadan önce son kez birkaç sayfa okumak için kitaplığı karıştıırken değdim parmaklarına, belki de bir kahve molasında... Belki en sevdiğin arkadaşının doğum günü hediyesiydim allı pullu bir paketten çıkan, belki de belediye parkında bir bankta unutulmuş bir emanet...

Biliyor musun kim olduğunu da bilmiyorum henüz. Belki daha önce tanıştık, belki de yarından önce tanışacağız ya da hiç gerçekleşmeyecek bir tanışmanın iki gizemli kahramanıyız. Nerede yaşıyor, ne düşünüyor, hangi rengi seviyor, ne tarz kitaplar okuyorsun, hiçbirini bilmiyorum. Bir gün bunları senden dinlemeyi ümit ediyorum.

Her zaman insanların geçmişlerinden çok bana o an ne hissettirdiklerine önem verdim. Şimdi bana hissettirdiğin duyguyu nasıl anlatsam bilemiyorum. Senin için oturmuş, bir şeyler karalıyorum.

Seni merak ediyorum...

Bu satırları okurken hissedeceklerini merak ediyorum.

Bugün bu sohbet bittiğinde hayatında nelerin değişeceğini, hayallerine ulaşmaya çalışırken neler hissedeceğini, mutluluğunu ilk kiminle paylaşacağını...

Seninle ilgili her şeyi merak ediyorum.

Belki bunları öğrenecek, belki de hiç bilmeyeceğim. Belki sadece satırlardan ibaret olacak paylaştıklarımız. Birbirimizin hayatında birkaç yüz sayfalık bir yolculuktan ibaret olacağız. Paylaştıklarımız ikimizin arasında sır olup sonsuza ulaşacak.

Bir Şey ise hep olduğu gibi kalacak:

Birbirimizin hayatından geçmiŐ olduğumuz gerçeği...

Her rzgr sarılıp geçtiği tende bir his bırakır. En az o his kadar gerçek olsun istiyorum satırlardan kalbine dokunanlar. Biliyor musun yazmaya olan tutkumun kaynağı da bu.

Yüzlerce, binlerce beyinde rzgr etkisi yaratmak, beyinden kalbe sızmak, ruha sarılmak ve sarıldığım zihinde kcck bir deđiŐim yaratmak...

Biliyorum ki bugün sende deđiŐen o kcck Őeyle dünya deđiŐecek. Sen deđiŐmezsen etrafındaki her Şey olduğu gibi kalmaya devam edecek.

Ben de deđiŐtim...

Kısır bir döngüde baŐa sarıp durduğumu fark ediŐimin üzerinden sadece  yıl geçti. Belki de bu yüzden yaşım henüz ...

Böyle dediğime bakmayın, kck sayılmam, yaralarım bydğm eleverir, saklayamam. Zaten insanın yaŐını da yaŐadıkları belirlemez mi? Bu yüzden  her zaman  değildir. Bazen kcck bir ; belki altmıŐ e, yetmiŐ e, hatta seksen e eŐit olabilir. Ama önemli olan acılarla yaŐ aldıktan sonra bile içindeki çocuğu yaŐatabilmektir, her Őeye yeniden baŐlayabilmektir.

Ben de büyüyüp büyüyüp kldm her seferinde. Belki o günlerden birkaç tel daha beyaz sa eklendi diğerlerine, ama sonra güneŐ yine hep en göz kamaŐtıran haliyle bir kez daha doğdu, beyazlayan saçlarıma inat.

İnsanların yeniden doğduğu dönemler vardır. Benimki bir ilkbahara denk geldi. Daha önce tanıştıklarımız hatırlarlar, kendimi hep bir sonbahar ağacına benzetip dururum. Her kı-

rıldığımda yapraklarımı savurup sonra yeni bir baharda tekrar yeŐermeyi mit etmem gelecek güzel günlere olan inancımdandır. Er ya da geç (ki bu, kırıklarımı onaracak olanın kendimden baŐkası olmadığını idrak ettiğimde olur) tekrar filizlenirim. İŞte o zaman mevsimin önemi kalmaz. Sonbahar da olsa yeŐerir yapraklarım.

Şimdi yapraklarım yemyeŐil. Her sonbahardan hakkıyla çıkmıŐ olmanın gururunu yaŐıyorlar bir nevi. Sen de bilirsin ki hiçbir ağaç oyle kolay yetiŐmez. Bir fidan ekersin. Narindir, zayıftır. Ne dalları, ne gövdesi, ne de yaprakları örnek aldığı asırlık ağaçlara benziyordur. Oysa o da bir an önce büyümek, diğer ağaçlar gibi dallarını gökyüzüne uzatmak, kuŐların sığınacağı, aŐıkların gölgesi altında oturacağı, görkemli bir ağaç olmak istiyordur. Derken sonbahar gelir. Oysa o mevsimleri öğrenmek için çok küçüktür. KarŐılaŐtıđı ilk fırtına küçük yapraklarını dallarından ayırır. Toprağa tutunmakta zorlanıyordur. Böyle anlar, toprağın altının üstünden önemli olduğunu. Toprağın üstündeki kısmın sağlam ve güzel olabilmesi için toprağın altında kalan kısmın güçlenmesi gerektiğini.

Her insanın yaŐamı da zayıf kökü, gövdesi ve dallarıyla asırlık ağaçlara gıpta eden bu fidanın ağaç olma yolculuğuna benzer. KarŐılaŐtıđımız her fırtına güçlendirilmesi gereken zayıf noktalarımızı göstermek için gelir.

İyiler Kaybetmez Kaybedilir kitabımda sizinle karŐılaŐtıđım ilk fırtınayı paylaŐmıŐtım. Okuyanlar hatırlarlar. Burada defalarca sorduğunuz o soruya da yanıt vermiŐ olayım: Evet, Bahar benim.

Ben; başka bir baharda başka bir hayata uyanan Bahar...